

'In Parijs heet 't de lijnen van Wijnen'

Oud-Heescheaar Ben Wijnen (47) exposeert marmeren beelden.

door **Mari van Rossem**

PIETRASANTA/HEESCH - Dat-ie nu nog niet in z'n eigen *homeland* Brabant met veertien middelgrote, marmeren beelden kan exposeren, zucht Ben Wijnen weg met een 'ach, het is niet anders'. „Mijn oorsprong ligt er dan wel, mijn beelden passen overall”, stelt de oud-Heescheenaar.

En dus zijn de veertien Wijnen-creaties van maximaal een halve meter hoog in een vrachtwagen onderweg vanuit het Italiaanse kunstdorp Pietrasanta (regio Toscane) naar de Aalsmeerse vestiging van galerie Sous-Terre. Dus vooralsnog niet naar Lithoijen, waar Nol en Bernadette de Groot ooit hun eerste galerie begonnen.

Sinds het echtpaar in november vorig jaar Aalsmeer 'inlijfde', spreidt Sous Terre het kunstaanbod. „Ben's werk past beter bij het werk van de andere exposanten, twee kunstschilders en een beeldhouwer, dat vanaf 1 februari te zien is. Nadat hij zes weken in het Westland te bewonderen is geweest, gaan we het merendeel van zijn beelden naar Lithoijen halen. Voor onze jaarlijkse beeldentuinexpositie die vooral in de zomer veel bezoekers trekt. Uiteindelijk kan ook de Maaskant van zijn prachti-

ge werk genieten. Wijnen staat namelijk voor kwaliteit: hij is écht goed”, stelt Nol de Groot.

Sinds een jaar of acht woont en werkt de 47-jarige Ben Wijnen inmiddels bijna 'voltijds' in kunstdorp Pietrasanta, tussen Lecce en Pisa. Na een loopbaan als docent tekenen en beeldende vorming op diverse Bossche scholen, maakte hij de overstap richting kunst.

„Ik had in 1988 al de Academie voor Beeldende Kunst in Tilburg gevolgd, maar wilde meer.” Medio jaren negentig volgde Wijnen een eerste cursus beeldhouwen bij Leo Much in het Franse Nîmes, daarna ging hij in de leer bij Mirjam Mie-

'Zelf vind ik dat je mijn beelden gewoon moet zien en ervaren'

ras. „Meermalen werd me verteld dat ik eens een kijkje moest nemen in Italië. Eerst zag ik dat niet zitten, maar ik waagde toch de sprong, niet wetend dat beeldhouwen mijn manier van expressie zou worden. Ik ging voor één maandje, het werden er drie en meer; tegenwoordig zit ik hier te midden van beeldhouwers bijna het hele jaar door. Echt perfect. Van heinde en verre komen collega's hier om in studio's te werken. Waar menigeen samenwerkt met zogeheten *artigiani*, zeg maar beeld-

Een marmeren beeld getiteld 'Donna I' van Ben Wijnen, te zien op de expositie van Sous-Terre in Aalsmeer.

houwers - jong en oud - die alles maar dan ook écht alles van marmer weten, zoek ik het liever zelf uit. Ik ben meer de autodidact. Een vorm van eigenwijsheid zou ik het echter niet willen noemen.”

Wijnen's voorkeur gaat uit naar werken met wit marmer. „Dat is zó ongelooflijk helder en je creëert zulke mooie schaduwpartijen wanneer de zon erop valt. Deze marmersoort geeft je als maker dan ook zoveel meer cadeau. In marmer werken vraagt sowieso enorm veel doorzettingsvermogen: als je weet dat een beeld gemiddeld tussen de zes en twaalf weken tijd kost om te voltooiën, zegt dat genoeg. Het komt meer dan regelmatig voor dat ik uren sta te schuren om een putje weg te werken. Maar dat is het waard omdat elk beeld in marmer uniek is dankzij zijn eigen adering, de *venatura*.”

Zijn beelden bevinden zich tussen figuratief en abstract waarbij Wijnen naar eigen zeggen het menselijk lichaam als uitgangspunt kiest. „Met daarbij een balans tussen het vrouwelijke én 't mannelijke. Wat ik zoal hoor, is dat mijn werk als sensueel ervaren wordt. Een mix van Brancusi en Rodin. In Parijs waar ik deze zomer ook weer ga exposeren, hadden bezoekers het over *de lijnen van Wijnen*. Zelf vind ik dat je mijn beelden gewoon moet zien en ervaren.”